

meget betydelig Tidsanvendelse, vil staae til Communerne at give dem en extraordinair Understøttelse, i alt Fald under den bestedne Form af Rejseunderstøttelse. — Naar jeg begjærede Ordet, var det iøvrigt ikke for at modsigte den ærede Indenrigsminister, men for dog at tage en lille Reservation med Hensyn til en Ytring af ham. Jeg frygter nemlig for, at man i hans Autoritet vilde søge at finde en Hjælp til, at Overklitfogden skulde have fyldstgjort sin hele Pligt ved om Foraaret at have udarbejdet en Arbejdsplan og ved om Efteraaret at eftergive Arbejdet. Det er ganske vist, at han skal berejse hele Klitstrækningen to Gange om Aaret i disse Diemed, og at der ikke paa hviler ham videre som Tvang; men han har dog ingenlunde opfyldt sin Pligt dermed. Der kan ikke være Tvivl om, at han skal og bør være tilstede, og at han endogsaa stærkt bør gribe ind, enten hvor der er en væsentlig Fare, eller hvor der er et betydeligt Arbejde at udføre. Jeg har fra Forhandlingerne i det tidligere Udvalg om denne Sag en levende Erindring om, at man meente, at et skarpt Tilshyn vilde være nødvendigt, baade med Hensyn til, at Begrebet om et Læs Klittag kan variere i et Forhold som fra 1 til 10, og med Hensyn til Maaden, hvorpaa Klittaget sættes i Jorden, enten med Rødderne eller med Bipperne nedad. Jeg skal imidlertid ikke besvære det ærede Thing videre med den Sagskundsstab, jeg kan have faaet i saa Henseende, men kun, som sagt, reservere, at Overklitfogden ikke har udført sit Hverv ved blot at gjøre, hvad der er foreskrevet for alle Tilfælde, men at han ogsaa maa gribe ind, hvor der er noget særligt at udrette. — Med Hensyn til Klitfogden er jeg aldeles enig med den ærede Indenrigsminister. Han skal være Tilshynsmand ved Dampningsarbejderne, men dertil kommer, at han, og han alene, skal have det daglige Tilshyn med Fredningen af Klitterne, navnlig ved Creatures Optagelse. Dette kan ingen Anden besørge end Folk, der boe i eller ved Klitterne, men netop derfor ere visse Personer selvskrevne

til denne Bestilling; thi det er ikke mange Mennesker, der boe i Klitterne eller der i Nærheden. Da man derhos herved vil faae at gjøre med Folk, for hvem selv et meget moderat Tilskud til deres Livsophold vil være af Betydning, især i Egne, hvor contante Penge ikke i den Grad rullere som i de store Byer, vil man kunne faae det omtalte Arbejde udført meget forsværligt, i alt Fald saa forsværligt, som det lader sig udføre, for en ringe Løn, naar Kommunen selv skal betale det. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man ved Opgjørelsen mellem Kommunen og de enkelte Lodsseiere skal lægge $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ til Grund, skal jeg endnu kun bemærke, at det under de tidligere Forhandlinger er blevet forudsat, at det vilde være meget fjædent, at Lodsseieren kom til at betale sin Andeel contant. Der er visse Ting, f. Ex. Leveancerne af Klittag, der vilde blive betalte contant, men af det Øvrige vil Lodsseieren i Reglen, i Genhold til det fæste Overflag og efter derom truffen Accord, overtage en stor Deel, navnlig den Deel af Arbejdet, som han lettest kan udføre, fordi den udføres paa hans egen Lod, og derhos den, som han helst vil udføre, fordi den gode Udførelse kommer ham selv tilgode, og derigjennem afholder han da den paa ham faldende Andeel af den hele Udgift.

Formanden: Inden Forhandlingerne sluttes, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der ikke vil blive afstemt over andre Paragrafer end dem, hvortil der er stillet Ændringsforslag, eller dem, hvorover særlig Afstemning forlanges.

Da ikke flere vishede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Nielsen til § 1:
 - 2) 3. andet Afsnit forandres „et“ til „tre“.
- vedt og es eenstemmig med 49 Stemmer.